

Trygderetten - TRR-2013-1732

Instans	Trygderetten - Kjennelse
Dato	2013-11-29
Publisert	TRR-2013-1732
Stikkord	Legionellasmitte på industriområde. Krav om godkjenning av legionellasmitte som yrkessykdom. Ftrl § 13-3, ftrl § 13-4 jf. forskrift om yrkessykdommer, klimasykdommer mm § 1 bokst H nr 2 bokst h.
Sammendrag	Mann hadde blitt smittet av legionella på biorensanlegget på Z. Retten fant at påføring av smitte normalt ikke kan godkjennes som yrkesskade, jf. Rt-2009-1485. Spørsmålet var om legionella kunne likestilles med yrkesskade, jf. § 13-4. Retten fant at biorensanlegget var et arbeidsmiljø med 'særskilt smittefare'. Det avgjørende var om hans symptomer - hodepine, svimmelhet, søvnproblemer, depresjon, kognitiv svikt - utgjorde en 'komplikasjon fra hjernen'. Retten fant at dette i det minste krevde objektive funn, og at det innebar en avgrensning mot subjektive symptomer og tilfeldige funn. Vilkåret var da ikke oppfylt. Stadfestelse.
Saksgang	Ankenr: 13/01732.
Parter	Ankende part: Ap, X. Ankemotpart: NAV Klageinstans.
Forfatter	1. Olav Hellevik, rettsfullmektig, rettens administrator. 2. Rune Olav Stenslet, medisinsk kyndig rettsmedlem.

Saken gjelder: Anke over avslag på krav om godkjenning av yrkesskade, yrkessykdom og menerstatning, jf. folketrykkeloven § 13-3, § 13-4 og § 13-17.

KJENNELSE:

Ap, født i 1954, satte den 6. juni 2009 fram krav om godkjenning av yrkessykdom. NAV Sentralt Yrkessykdomskontor avsto kravet i vedtak av 4. april 2011. Etter klage ble vedtaket stadfestet av NAV Klageinstans i vedtak av 2. oktober 2012. Ap har anket dette vedtaket inn for Trygderetten ved erklæring av 13. november 2012.

NAV Klageinstans har vurdert det påankede vedtaket på nytt i samsvar med trygderettsloven § 13, men har ikke funnet grunn til å endre vedtaket. NAV Klageinstans har forberedt saken for behandling i Trygderetten og har utarbeidet et oversendelsesbrev med en framstilling av saksforholdet og partenes anførsler. Oversendelsesbrevet er datert 6. mai 2013.

Ap har fått tilsendt kopi av oversendelsesbrevet med frist for å uttale seg og har kommet med merknader i brev av 5. juli 2013.

Ankesaken ble sendt til Trygderetten 9. august 2013.

NÆRMERE OM SAKENS BAKGRUNN

Når det gjelder de faktiske forhold, framgår i hovedsak følgende av oversendelsesbrevet:

«Sakens problemstilling

Problemstillingen i saken er om legionærsykdom og senskade i form av postinfeksiøst tretthetssyndrom kan godkjennes som yrkessykdom, og om det kan innvilges menerstatning.

Sakens opplysninger

Følgeskriv vedrørende melding av mulig yrkessykdom fra Personalavdelingen Z ble mottatt 18.05.09, jf. dok. 1. Det fremgår her at den ankende part har hatt helseplager helt siden han hadde lungebetennelse i mai 2005 og at han har vært sykmeldt i perioder siden dette. Videre at den ankende part er den eneste av deres ansatte som er blitt smittet i forbindelse med legionellautbruddet hos dem.

Av vedlagt skademelding gjengis følgende:

«Ap jobber som elektriker på skift og har hele Z som arbeidsfelt. I det gitte tidsrommet hadde han oppdrag ved biorensanlegget (se vedlegg). Han fikk en kraftig lungebetennelse og ble innlagt på sykehus. Ved senere oppfølging er det påvist legionellasmitte.»

Fra skjema med opplysninger om skadelig påvirkning i arbeid, jf. dok. 5, er damp og dråper fra rensanlegget oppgitt som smitekilden. Den ankende part oppgir at han arbeidet med bytte av elektriske motorer, kontrollrunder og faste oppdrag med måling av strøm og reparasjoner.

Fra legeerklæring av 16.03.10 fra Nevrologisk avdeling ved Haukeland Universitetssykehus, jf. dok. 12, gjengis følgende:

«Ap har arbeidet som elektriker på Z og var i arbeid rundt anlegget som smitekilden ble identifisert fra i 2005. Han fikk lungebetennelse i mai 2005 og hadde ved første oppfølging i september 2005 konsentrasjonsproblemer, var tungpustet og slapp. Han var til kontroll i mai 2006, hadde da konsentrasjonsproblemer, følte han var tom for krefter og hadde smerter og stivhet i ledd. [...]

Ap har etter legionellapneumoni i 2005 hatt en gradvis og tiltagende helsesvikt med karakter av et postinfeksiøst utmattelsessyndrom. [...]

Vi har fått godkjent denne tilstanden som yrkesskade for pasienter etter andre infeksjoner, mononukleose og mage-/tarminfeksjon etter drikkevannssmitte med parasitten giardia i Bergen. [...]

De helsemessige og funksjonsmessige konsekvensene er meget alvorlige, imidlertid er det i henhold til invaliditetstabellen fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 21.04.1997 ikke aksept for å tillegge denne nye energisvikten vesentlig vekt, og for de tidligere pasientene har jeg fastsatt en medisinsk invaliditet til gruppe 2, 25-35 %.»«

PARTENES ANFØRSLER

Den ankende part, Ap, har opprettholdt kravet om at legionærsykdom godkjennes som yrkessykdom/yrkesskade. Anførlene er oppsummert slik i oversendelsesbrevet:

«Prinsipalt anføres at det massive utbruddet av legionella i Z i 2005 utgjør en ulykkesartet hendelse, slik at det kvalifiserer til en arbeidsulykke, og dermed er en yrkesskade jf. ftrl. § 13-3 første ledd jf. annet ledd første punktum. Subsidiært anføres at legionellasmitten er en yrkessykdom som likestilles med yrkesskade, jf. ftrl. § 13-4 jf. forskrift § 1 bokstav H nr. 2. Det anføres at den ankende part arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- og smittefare, da han som elektriker ofte måtte reparere motorer på biorensanlegget. Undersøkelser har vist at de som arbeidet i nærheten av dette anlegget var mer eksponert for legionella enn andre som arbeidet ved Z. Det var en enorm vekst av legionella i bassengene i rensanlegget, og den ankende part var eksponert for damp fra disse under arbeidet. Videre anføres at sykdommen den ankende part har pådratt seg er omfattet av de opplistede sykdommer i forskriftens § 1 H nr. 2. Legionella er den direkte årsaken til den ankende parts postinfeksiøse tretthetssyndrom, med plager som smerter og stivhet i ledd, konsentrasjonsproblemer, hodepine, nevrologiske symptomer, søvnproblemer, anspendhet, depresjon og kognitiv svikt. Smitten har således gitt komplikasjoner fra hjernen og ledd, og omfattes av bestemmelsens bokstav h. Videre anføres at den ankende part har rett til menerstatning.»

I brev av 5. juli 2013 har Ap kommentert ankemotpartens oversendelsesbrev. Fra brevet siteres:

«Anførselen om at dette massive legionellautbruddet var en arbeidsulykke.

Forskning viser at konsentrasjonen av legionella kan bli dramatisk endret i løpet av kort tid. Det er det som har skjedd i dette tilfellet. Konsentrasjonen har i en kort tidsperiode økt dramatisk.

[...]

Ap jobbet som tidligere nevnt som bedriftselektriker over de massive dammene som var kilden til utbruddet i 2005.

Som det fremgår av rapporten er det i vann denne smitten kommer. Ap har vært i et område med masse damp fra disse dammene i en periode hvor konsentrasjonen av legionellabakterier var meget høy for i en avgrenset periode.

Dette må sies å være en konkret tidsbegrenset ytre hendelse som innebærer en usedvanlig belastning i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid. Dermed er vilkåret for godkjenning av yrkesskaden jf ftrl § 13-3 første ledd jf annet ledd oppfylt.

Ap vil ved arbeid i et område med mye damp fra bassenger med legionellabakterier ha vært spesielt utsatt for smitte. Temperaturen i bassengene er som nevnt ideelle for oppblomstring av legionella. Det er de ørsmå dråpene som er de farligste, da de kan tekke lengst ned i lungene. Dette eksisterer typisk i damp.

[...]

En mekaniker som jobber med å reparere motorer over dammene i et biorensanlegg, vil ved et legionellautbrudd av den størrelsesorden som fant sted ved Z i 2005 være spesielt utsatt for smitte. Både fordi konsentrasjonen av legionellabakterier ved et utbrudd vil være spesielt stor, og fordi konsentrasjonen av bakterier er størst der kilden er. Den konsentrasjon av legionella i den damp som Ap har innåndet i forbindelse med sitt arbeid var derfor så stor og så uventet at det her er ulykkeshendelse.

Denne saken kan derfor ikke sammenlignes med den vurdering som ble foretatt av Frostating lagmannsrett i LF 2011-93410, da det var en normalsituasjon - vedkommende ble i den saken påført smitte på ordinær måte, helst i dusjen om bord på båten eller på hotellet. Smitterisikoen der vedkommende oppholdt seg i nevnte sak var ikke særlig stor, det var ikke snakk om noen massiv oppblomstring av legionellabakterier.

Ap ble jf den redegjørelse som er gitt ovenfor ikke påført denne smitten på ordinær måte. Da han ble påført denne ved innånding av store mengder damp på det stedet hvor et massivt utbrudd hadde sin kilde. Denne saken vi her står overfor var et så kraftig utbrudd av legionella at det karakteriseres som et av de verste utbruddene i verden. Se oversikten over de største rapporterte tilfellene av leginærsykdom i bilag 3.

Redegjørelsen ovenfor viser også at de dammene som Ap arbeidet over, med den damp som der inneholdt store mengder legionellabakterier viser dette.

Ap kan derfor ikke sammenlignes med de øvrige ansatte ved Z, og det miljø de øvrige ansatte arbeidet i, da disse ikke var utsatt for den samme konsentrasjon av legionella. Det vises til redegjørelsen foran, hvor det fremkommer at legionella smitter gjennom dråper. Flertallet av de ansatte ved Z arbeidet ikke på det området

hvor de ble utsatt for damp fra smittekilden. Dette miljøet kan heller ikke sammenlignes med miljøer på båter eller hoteller slik NAV gjør i sin innstilling til Trygderetten.»

Ankemotparten, NAV Klageinstans, har i oversendelsesbrevet lagt ned påstand om at det påankede vedtak stadfestes og har anført:

«NAV Klageinstans legger til grunn at den ankende part har arbeidet som industrielektriker på skift, og hadde Z bedriftsområde som arbeidsfelt. I mai 2005 hadde den ankende part oppdrag ved biorensanlegget, hvor han blant annet reparerte motorer og koblinger. Det legges til grunn at den ankende part pådro seg en lungebetennelse i mai 2005, og at det ved ettertesting i 2008, foretatt i forbindelse med et legionellautbrudd i Å i 2005, ble påvist at lungebetennelsen skyldtes legionellasmitte. Videre legges til grunn opplysninger fra dr. B ved Haukeland Universitetssykehus om at den ankende part oppfyller de diagnostiske kriteriene for postinfeksiøst tretthetssyndrom, og at dette er en senfølge etter legionellasmitte og -sykdom i 2005.

Det er etter ftrl. § 13-3 første ledd et vilkår for godkjenning av yrkesskade at skaden har oppstått som følge av en arbeidsulykke. Arbeidsulykke er i bestemmelsens annet ledd definert som enten en plutselig eller uventet ytre hendelse, eller en konkret tidsbegrenset ytre hendelse som innebærer en usedvanlig belastning i forhold til hva som er normalt i vedkommende arbeid.

Høyesterett har i Rt-2009-1485 lagt til grunn at smitte påført ved inntak av infisert mat ikke omfattes av arbeidsulykkesbegrepet, og vist til at ftrl. § 13-4 med tilhørende forskrift har bestemmelser om smitte. Smittetilfeller kan unntaksvis anses å oppfylle vilkåret om arbeidsulykke. I dommen er det lagt til grunn at smitte påført ved en ulykkesartet hendelse, som for eksempel et sprøytestikk, kan omfattes av reglene om arbeidsulykke. Etter klageinstansens syn vil en eventuell innånding av infisert luft måtte vurderes på tilsvarende måte som inntak av infisert mat, slik at det ikke omfattes av arbeidsulykkesbegrepet, men må vurderes etter reglene om yrkessykdom.

Sykdommer som skyldes påvirkning i arbeid kan godkjennes som yrkessykdom likestilt med yrkesskade dersom de er angitt i tilhørende forskrifter om yrkessykdom, jf. ftrl. § 13-4 første ledd. Etter forskrift om yrkessykdommer [...] § 1 bokstav H nr. 2 kan sykdommer som skyldes smitte under yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særlig smittefare godkjennes som yrkessykdom. Smitterisikoen må være klart høyere for vedkommende yrkesgruppe på arbeidsplassen enn den generelle smitterisikoen for befolkningen i samfunnet for øvrig.

NAV Klageinstans vurderer at forskriftsbestemmelsen etter sin ordlyd først og fremst tar sikte på å dekke yrkesutøvelse i miljøer hvor det er elevert risiko for smitte fra andre mennesker, og at man som elektriker på et industriområde dermed i utgangspunktet faller utenfor. Uansett sees det ikke godtgjort at den ankende part som skiftelektriker ved Z bedriftsområde arbeidet i et miljø med en særskilt smittefare. At en høyere andel av ansatte ved Z avga positive serumprøver enn friske blodgivere for legionella under et legionellautbrudd i regionen kan ikke endre denne vurderingen. Det er i rettspraksis lagt til grunn at miljøer som skip og hoteller er kjent for å ha en elevert risiko for legionellasmitte, men at de likevel ikke er tilstrekkelig smittefarlige til at de oppfyller vilkåret i siste alternativ i § 1 bokstav H nr. 2. NAV Klageinstans kan ikke se at smitterisikoen ved den aktuelle type bedriftsområde på Z er særskilt elevert sammenlignet med de ovennevnte miljøene.

Videre er det et vilkår for godkjenning av sykdom likestilt med yrkesskade at sykdommen er opplistet i forskriftens § 1 bokstav H nr. 2 bokstavene a - k. Listen er uttømmende. Legionella er ikke inntatt i forskriften, og kan derfor ikke godkjennes som yrkessykdom. Etter bokstav h kan imidlertid andre smittsomme sykdommer enn de som er opplistet, og som har gitt komplikasjoner fra hjernen m.m., godkjennes. Høyesterett har i dom av 20. november 2009 lagt til grunn at reaktiv artritt som følge av matforgiftning kan falle inn under bokstav h., dvs. som en smittsom sykdom som har gitt komplikasjoner fra ledd. NAV Klageinstans legger til grunn at enkelte bakterier som forårsaker matforgiftning fører til reaktiv artritt i ca. 1-2% av tilfellene, og at denne type infeksjoner i de fleste tilfellene også er årsaken til slik artritt. Kronisk utmattelsessyndrom er derimot en eksklusjonsdiagnose, og det er mange lidelser som har utmattethet som syndrom. Etter klageinstansens oppfatning må kronisk utmattelsessyndrom derfor vurderes som en eventuell følgelidelse etter legionærsykdom, og ikke som en direkte komplikasjon av legionærsykdom.

Da godkjenning av følgelidelse forutsetter en godkjent yrkessykdom, og legionærsykdom ikke kan godkjennes som dette, blir heller ikke postinfektuøst utmattelsessyndrom å godkjenne som yrkessykdom likestilt med yrkesskade.

Det er et vilkår for rett til menerstatning etter ftrl. § 13-17 at det foreligger en godkjent yrkesskade. Krav om menerstatning må etter dette avslås.

NAV Klageinstans finner etter dette at det påankede vedtaket av 02.10.12 er i samsvar med gjeldende regelverk og praksis.»

I brev av 9. august 2013 til Trygderetten har ankemotparten opplyst at tilsvaret fra Ap ikke har medført endringer i det standpunkt eller de anførsler som framkommer i oversendelsesbrevet. De fastholder sitt syn om at innånding av aerosol med legionellabakterier må kunne sammenlignes med inntak av mat inneholdende sykdomsfremkallende bakterier. Dette har i rettspraksis ikke vært ansett som en arbeidsulykke.

RETTENS BEMERKNINGER

Det spørsmål retten skal ta stilling til, er om Ap kan få godkjent legionærsykdom og senskade i form av postinfeksiøst tretthetssyndrom som yrkessykdom, og om det kan innvilges menerstatning.

Lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 13-3 har regler om yrkesskade. Bestemmelsens første og annet ledd lyder:

«Med yrkesskade menes en personskade, en sykdom eller et dødsfall som skyldes en arbeidsulykke som skjer mens medlemmet er yrkesskadedekket, se §§ 13-6 til 13-13.

Som arbeidsulykke regnes en plutselig eller uventet ytre hending som medlemmet har vært utsatt for i arbeidet. Som arbeidsulykke regnes også en konkret tidsbegrenset ytre hending som medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid.»

Folketrygdloven § 13-4 har regler om yrkessykdommer som likestilles med yrkesskade. Bestemmelsen lyder:

«Visse yrkessykdommer som skyldes påvirkning i arbeid, klimasykdommer og epidemiske sykdommer skal likestilles med yrkesskade. Departementet gir forskrifter om hvilke sykdommer som skal likestilles med yrkesskade.

Sykdom som angitt i forskriftene skal godkjennes som yrkesskade dersom

- a) sykdomsbildet er karakteristisk og i samsvar med det som den aktuelle påvirkningen kan framkalle,
- b) vedkommende i tid og konsentrasjon har vært utsatt for den aktuelle påvirkningen i en slik grad at det er en rimelig sammenheng mellom påvirkningen og det aktuelle sykdomsbildet,
- c) symptomene har oppstått i rimelig tid etter påvirkningen, og
- d) det ikke er mer sannsynlig at en annen sykdom eller påvirkning er årsak til symptomene.

Det er et vilkår at påvirkningen som nevnt i bokstav b har skjedd mens vedkommende var yrkesskadedekket, se §§ 13-6 til 13-13.»

Med hjemmel i første ledd har Sosial- og helsedepartementet den 11. mars 1997 fastsatt forskrift om yrkessykdommer, klimasykdommer og epidemiske sykdommer som skal likestilles med yrkesskade.

Ifølge forskriften § 1 bokstav H nr. 2 bokstav h likestilles følgende med yrkesskade:

«Sykdommer som skyldes smitte

[...]

2. under arbeid på lege- eller tannlegekontor, sosialkontor, i medisinske institusjoner, sosiale institusjoner og utekontakter, barneheim, aldersheim o.l. eller ved annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare. Følgende sykdommer omfattes:

[...]

- h) andre smittsomme sykdommer når den yrkesskadde har fått komplikasjon fra hjernen og/eller ryggmargen, hjertet, nyrer eller ledd»

Retten er kommet til samme resultat som ankemotparten, og vil bemerke:

Ap har vært industrielektriker på Z. Han fikk lungebetennelse i 2005 etter å ha blitt smittet av legionella på et biorensanlegg på industriområdet. Årsaksforholdet ble påvist i 2008. Han fyller de diagnostiske kriteriene for postinfeksiøst tretthetssyndrom, og det er lagt til grunn at dette er en senfølge etter legionellasmitte og -sykdom i 2005. Legionellautbruddet på Z i 2005 var stort, minst 100 personer ble smittet og 10 døde.

Kan påføringen av legionella godkjennes som arbeidsulykke?

Etter § 13-3 første ledd er det et vilkår for godkjenning av yrkesskade at skaden har oppstått som følge av en arbeidsulykke. Arbeidsulykke er i andre ledd definert som enten en plutselig eller uventet ytre hendelse, eller en konkret tidsbegrenset ytre hendelse som innebærer en usedvanlig belastning i forhold til hva som er normalt i vedkommende arbeid.

Ap argumenterer i merknadsbrev av 5. juli 2013 med at konsentrasjonen av legionella økte dramatisk på veldig kort tid og at dette var en usedvanlig belastning i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid. Retten tolker dette som en anførsel om at påføringen av smitte i det minste faller inn under definisjonen av det avdempede ulykkesbegrepet i § 13-3 andre ledd andre punktum.

I Rt-2009-1485 understreket Høyesterett at for at noe skal godkjennes som arbeidsulykke, må hendingen være ulykkesartet, den må inneholde et ulykkesmoment. I den konkrete saken gjaldt spørsmålet smitte påført via infisert mat. Retten uttalte (avsnitt 22) at:

«Påføring av smitte mangler vanligvis det ulykkesmoment som særpreger en arbeidsulykke. Dette taler for at smittetilfellene i sin alminnelighet ikke omfattes av § 13-3 første ledd, jf. andre ledd første punktum.»

Videre uttalte de (avsnitt 23):

«Sammenhengen med § 13-4 med forskrift, som har egne detaljert utformede regler om smitte, [tilsier] at påføring av smitte vanligvis ikke omfattes av § 13-3. I Trykderettens praksis er det en overvekt av avgjørelser hvor det eksplisitt eller implisitt er lagt til grunn at påføring av smitte ikke oppfyller lovens krav til arbeidsulykke.»

Etter rettens syn er det ikke noe i foreliggende sak som tilsier et annet resultat. Påføringen av smitte i vår sak har ikke det ulykkesmomentet som vanligvis særpreger en arbeidsulykke, enten man vurderer saken etter § 13-3 andre ledd første eller andre punktum.

Kan legionella godkjennes som yrkessykdom likestilt med yrkesskade?

Det aktuelle alternativet er § 1 bokstav H nr. 2 andre alternativ, «annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare.» Spørsmålet er da om Ap jobbet i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare.

Ankemotparten vurderer at forskriftsbestemmelsen etter sin ordlyd først og fremst tar sikte på å dekke yrkesutøvelse i miljøer hvor det er elevert risiko for smitte fra andre mennesker og at man som elektriker på et industriområde dermed i utgangspunktet faller utenfor. De viser til rettspraksis, hvor det er lagt til grunn at miljøer som skip og hoteller har en elevert risiko for legionellasmitte, men likevel ikke nok til at de oppfyller vilkåret om særskilt sykdoms- eller smittefare.

Det er opplyst at Ap jobbet på biorensanlegget våren 2005 med blant annet å reparere motorer. I merknadsbrev av 5. juli 2013 har prosessfullmektig beskrevet arbeidsforholdene nærmere. Selv om ankemotparten ikke er enig i de juridiske konklusjonene i brevet, kan ikke retten se at det er uenighet om de faktiske forholdene. Retten legger derfor dette til grunn: Ap jobbet som bedriftselektriker og tilbrakte i jobben mye tid over de store bassengene som siden ble kjent som smittetilførsel og årsaken til legionellautbruddet. Over disse dammene var konsentrasjonen av legionellabakterier meget høy i en avgrenset periode. Legionella smitter særlig gjennom dråper, slik som i damp. Smittefare var svært høy over bassengene, og avtok raskt jo lenger bort fra dem man kom.

Selv om industriområdet for øvrig ikke var spesielt smittefarlig, finner retten derfor at selve biorensanlegget hvor Ap jobbet i denne perioden var særlig smittefarlig. Vilkåret om at han må ha hatt sin yrkesutøvelse i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare er oppfylt.

Etter forskriften kan ikke enhver sykdom godkjennes som yrkessykdom. Det alternative som er aktuelt i vår sak, er «andre smittsomme sykdommer når den yrkesskade har fått komplikasjon fra hjernen og/eller ryggmargen, hjertet, nyrer eller ledd».

Sykdommen det dreier seg om i vår sak, er legionærsyke. Dette er en smittsom sykdom. Det er et vilkår om at den yrkesskade må ha fått «komplikasjon fra hjernen og /eller ryggmargen, hjertet, nyrer eller ledd».

Retten tolker dette som et krav om at det i det minste må kreves objektive funn. Det må foreligge påvisbare komplikasjoner som følge av den smittsomme sykdommen. Dette innebærer en avgrensning mot subjektive symptomer og tilfeldige funn.

Ap har fått diagnosen postinfeksiøst utmattelsessyndrom. Ankemotparten anfører at dette er en følgediagnose etter legionærsykdom og ikke en direkte komplikasjon. Etter rettens syn er dette mest semantikk. Det

avgjørende er om det foreligger objektivt konstaterbare komplikasjoner som følge av den smittsomme legionærsyken.

Ap's symptomer består hovedsakelig av hodepine, svimmelhet, søvnproblemer, depresjon og kognitiv svikt. Det er kun påvist tilfeldige funn ved MR av hodet (arachnoidalcycte og grynstore uspesifikke høysignalområder i hvit substans). Det er normal EEG og nevropsykologisk undersøkelse viser ikke åpenbare tegn til hjerneorganisk svikt. Det er ikke beskrevet noen utfall ved nevrologisk undersøkelse. Stivhet og smerter som er beskrevet fra leddene kan heller ikke kalles en komplikasjon. Det er ikke beskrevet mistanke om leddhevelse/synovitt.

Etter rettens syn kan det derfor ikke sannsynliggjøres at Ap har fått «komplikasjon fra hjernen og/eller ryggmargen, hjertet, nyrer eller ledd».

Anken har etter dette ikke ført fram. Det påankede vedtaket stadfestes.

Saksomkostninger

Ap har lagt ned påstand om at saksomkostninger tilkjennes.

Hvis kjennelsen er til gunst for den ankende part, skal retten etter trygderettsloven § 25 første ledd pålegge ankemotparten helt eller delvis å erstatte de nødvendige utgifter som saken har medført for den ankende part (saksomkostninger).

Da avgjørelsen i ankesaken ikke er til gunst for Ap, kan saksomkostninger ikke tilkjennes.

SLUTNING:

- 1. Vedtak truffet av NAV Klageinstans den 2. oktober 2012 stadfestes.*
- 2. Saksomkostninger tilkjennes ikke.*

Olav Hellevik Rune Olav Stenslet